

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3690/2019
09.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Катарине Манојловић Андрић, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Оливер Мадић, адвокат из ..., против туженог Привредног друштва за пословне услуге „Mercator-S“ ДОО из Новог Сада, чији је пуномоћник Живорад Иконовић, адвокат из ..., уз учешће умешача на страни туженог „Триглав осигурање“ АД Београд, чији је пуномоћник Рајко Марић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2470/19 од 19.06.2019. године, у седници одржаној 09.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2470/19 од 19.06.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2470/19 од 19.06.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 6157/2017 од 01.03.2019. године, првим ставом изреке, тужбени захтев је делимично усвојен. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 697.000,00 динара, и то на име претрпљених физичких болова новчани износ од 112.000,00 динара, на име претрпљеног страха новчани износ од 105.000,00 динара и на име душевних болова због умањења животне активности износ од 420.000,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 07.09.2016. године, па до коначне исплате. Трећим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади материјалну штету за трошкове лечења у висини од 735,00 динара са законском затезном каматом почев од 07.09.2016. године, па до коначне исплате. Четвртим ставом изреке, део тужбеног захтева преко досуђеног износа од 112.000,00 динара на име претрпљених

физичких болова па до траженог износа од 250.000,00 динара, преко досуђеног износа од 105.000,00 динара на име претрпљеног страха па до траженог износа од 250.000,00 динара, и преко досуђеног износа од 420.000,00 динара на име душевних болова због умањења животне активности па до траженог износа од 540.000,00 динара, са траженим износива законске затезне камате на ту разлику, је одбијен. Петим ставом изреке, део тужбеног захтева преко досуђеног износа од 735,00 динара на име материјалне штете за трошкове лечења па до траженог износа од 1.050,00 динара, са траженим износом законске затезне камате на наведену разлику, је одбијен. Шестим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 170.840,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности одлуке, па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2470/19 од 19.06.2019. године, првим ставом изреке, жалба туженог је одбијена, пресуда Основног суда у Новом Саду П 6157/2017 од 01.03.2019. године у побијаном усвајајућем делу и у делу одлуке о трошковима (ставови 2, 3 и 6 изреке) поступка је потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...87/18).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете коју је тужилац претрпео услед пада приликом уласка у малопродајни објект туженог. Врховни касациони суд налази да у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а указивањем на непостојање узрочно-последичне везе између настале штете и радње туженог, заправо се оспорава утврђено чињенично стање у погледу основа одговорности туженог, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Стога нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, са којих разлога је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази

динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 08.08.2017. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 1.041.050,00 динара.

С обзиром на то да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Одбијен је захтев за накнаду трошкова за састав ревизије, применом члана 165. став 1. ЗПП, а у вези члана 154. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић